شنبه ۷ تیر ۱۴۰۴
Q14
شماره ۴۴۴۶
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

موساد چگونه با ترور چهره‌های تأثیرگذار ایران، عراق، سوریه و مصر مانع رشد فناوری‌های مهم در کشورهای مسلمان شده است؟

تبارشناسی ترور علم

ندا اظهری/ زهرا رمضانی
گروه دانشگاه

دو هفته از تجاوز رژیم صهیونیستی به خاک ایران می‌گذرد. صبح جمعه‌ای که همه با خبر شهادت دو دانشمند هسته‌ای و فرمانده‌ان نظامی، روز خود را شروع کردند. اما در ادامه، آمار شهدا به همین جا ختم نشد و تعداد شهدای دانشمند هسته‌ای افزایش یافت. به رغم اینکه بهانه رژیم صهیونیستی برای شروع جنگ، مقابله نظامی با ایران به منظور جلوگیری از ادامه غنی‌سازی هسته‌ای و ممانعت از دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای بود، اما در این میان، دانشمندان هسته‌ای، از جمله شهدای این جنگ تحمیلی بودند. اما ترور دانشمندان به شیوه موساد که پیش از دو دهه در کشورما اتفاق افتاده، تنها به ایران ختم نمی‌شود بلکه پروژه‌ای است که از سال‌ها قبل توسط موساد و با همکاری آمریکایی‌ها برای کشورهای اسلامی طرح‌ریزی شده است تا با هر بهانه‌ای، دست آن‌ها را از رسیدن به فناوری‌های هسته‌ای دور نگه دارند.

پژوهش‌ها و مطالعات گسترده‌ای که بر خی از آن‌ها ساخته و پرداخته محققان و استادان آمریکایی است، نشان می‌دهد که رژیم صهیونیستی در رأس آن، آمریکا همواره به دنبال عقب نگه داشتن کشورهای مسلمان از پیشرفت‌های علمی و فناورانه به ویژه در حوزه‌های هسته‌ای بوده‌اند و همیشه آن‌ها را تهدیدی برای موجودیت خود قلمداد می‌کردند. البته شواهد بیانگر آن است که این دشمنی‌ها تنها به سال‌های اخیر برنمی‌گردد بلکه ریشه‌ای تاریخی دارد و در دل آن، تاکنون دانشمندان، محققان و استادان متعددی در برابر زورگویی صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها قد علم کرده‌اند و خم به ابرو نیاورده‌اند تا جایی که دشمنان به ناچار مجبور به ترور این دانشمندان شده‌اند تا بتوانند به اجبار مانع از پیشرفت آن‌ها در فناوری‌های جدید و حوزه‌های هسته‌ای شوند. یکی از استدلال‌های محکمی که برای اثبات نقش صهیونیست‌ها در ترورهای گسترده دانشمندان مسلمان وجود دارد، داده‌هایی به دست آمده از سوی دو استاد دانشگاه‌های آمریکاست که اذعان کرده‌اند این کشور با همکاری رژیم صهیونیستی در طول تاریخ تلاش کرده‌اند مسلمانان را به رغم توانمندی‌های بالایی که داشته‌اند، از رسیدن به قله‌های دانش و فناوری باز دارند و تاکنون از هیچ تلاشی برای رسیدن به هدف خود فروگذار نکرده‌اند. در این بین، طبق آمار، ایران بالاترین شمار ترور دانشمندان هسته‌ای را در پرونده خود ثبت کرده و داغ ننگ را بر پیشانی آمریکا و رژیم صهیونیستی نشانده است. نمونه بارز آن هم ترورهای اخیر دانشمندان هسته‌ای ایران به دست صهیونیست‌ها بود که توجه دنیا را به این عمل شنیع بیش از پیش سوق داد.

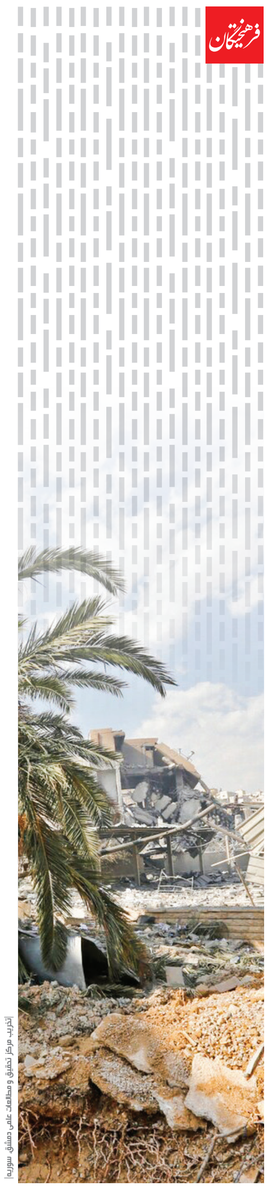

آثار بر جای مانده از حادثه ترور دانشمند هسته‌ای ایران

ترورها در دنیا از ۱۹۴۴ کلید خورد

ترورهایی که در دو هفته گذشته به بهانه توقف و نابودی برنامه‌های هسته‌ای ایران و توانمندی‌های نظامی از سوی رژیم صهیونیستی صورت گرفت، ابتدای این راه نبود، بلکه این ترورهای ناجوانمردانه علیه دانشمندان هسته‌ای کشور، سابقه‌ای بیش از ۲۰ ساله دارد و امروز به اینجا رسیده است که دانشمندان را به همراه خانواده‌هایشان به شهادت رساندند. در گزارشی تحلیلی که از سوی theconversation منتشر شده، به پژوهش دو استاد علوم سیاسی به نام‌های «جنا جرمن» و «راشل وایتلارک» اشاره شده است که در حال نگارش کتابی درباره هدف قرار گرفتن دانشمندان به عنوان ابزاری ضدتکثیر هستند. هر دوی آن‌ها، دانشیار امور بین‌الملل مؤسسه فنی جورجیا هستند. «جنا جرمن» و «راشل وایتلارک»، هر دو عضو امور بین‌الملل دانشکده «سام نان»، و مرکز استراتژی‌های بین‌المللی، فناوری و سیاست مؤسسه فنی جورجیا هستند. «جرمن» مدرک دکتری علوم سیاسی خود را از دانشگاه شیکاگو، مدرک کارشناسی ارشد علوم سیاسی را از دانشگاه استفورد و مدرک کارشناسی روابط بین‌الملل را از کالج «میلز» دریافت کرد. «وایتلارک» بیش از هر چیز، علاوه بر امنیت بین‌الملل، تحقیقات خود را روی موضوعات امنیت سایبری و تصمیم‌گیری درباره سیاست خارجی و سیاست امنیتی متمرکز کرده است. او همچنین در پروژه‌های بعدی، هدف‌گیری دانشمندان هسته‌ای را به عنوان یک استراتژی ضد تکثیر پروژه‌های هسته‌ای، و عوامل تعیین‌کننده موفقیت مذاکرات کنترل تسلیحات را مدنظر قرار داده است.

این دو محقق و استاد دانشگاه، در خلال تحقیقاتی که انجام داده‌اند به این باور رسیده‌اند که از زمان شکل‌گیری عصر هسته‌ای در دنیا، دانشمندان هسته‌ای مورد هدف ابرقدرت‌ها و زورگویان دنیا قرار داشته‌اند. این دو دانشمند علوم سیاسی مدعی شده‌اند که تاکنون برای نگارش کتاب، داده‌هایی متشکل از حدود ۱۰۰ نمونه هدف‌گیری دانشمندان هسته‌ای را از سال ۱۹۴۴ تا ۲۰۲۵ مورد بررسی و پژوهش قرار داده‌اند که جدیدترین این اهداف به ترور دانشمندان هسته‌ای ایران برمی‌گشت که در هفته‌های اخیر اتفاق افتاد. آنچه در روزهای گذشته در ایران اتفاق افتاد، ترور همزمان متخصصان و دانشمندان هسته‌ای و نیروهای نظامی بود که نابودی تسلیحات هسته‌ای، پدافندهای هوایی و زیرساخت‌های انرژی کشور را هدف گرفته بود. اما این بار برخلاف عملیات‌های ترور قبلی، رژیم صهیونیستی بلافاصله مسئولیت این ترورها را برعهده گرفت که حکایت از بی‌پروایی دشمن برای انجام شنیع‌ترین کارها دارد. این دو محقق آمریکایی به دنبال جمع‌آوری داده‌ها برای نوشتن کتاب خود، تأکید کرده‌اند که هدف قرار دادن دانشمندان به آن اندازه که رژیم صهیونیستی می‌پندارد، نمی‌تواند در فرایند ضدتکثیر پروژه هسته‌ای مؤثر باشد. در حالی که حذف تک‌تک متخصصان و دانشمندان هسته‌ای به تنهایی، نه تنها نمی‌تواند برنامه هسته‌ای ایران یا هر کشور دیگری را به نابودی بکشاند، بلکه تعلیق آن‌ها را برای پیشبرد در این مسیر دوچندان می‌کند.

سیاست حذف با قدمت تاریخی

این دو محقق آمریکایی در ادامه بررسی‌ها و تحقیقات خود به این نکته اشاره کردند که هدف قرار دادن رژیم صهیونیستی، زمانی که در دنیا پیشینه تاریخی داشته و به جنگ جهانی دوم برمی‌گردد، زمانی که نیروهای متفقین و شوروی با یکدیگر برای بازداشت دانشمندان نازی به رقابت می‌پرداختند تا از این طریق بتوانند قدرت هیتلر را برای ساخت بمب هسته‌ای کاهش داده و از متخصصان خود برای پیشبرد برنامه‌های هسته‌ای آمریکا و شوروی استفاده کنند. آن‌ها در مجموعه داده‌هایی که در دسترس بود، مواردی از هدف‌گیری دانشمندان را در چهار گروه، افراد دستگیر شده، تهدید شده، آسیب دیده یا کشته شده طبقه‌بندی کردند که کشورها به این واسطه تلاش کرده‌اند مانع از دستیابی سایر کشورها به سلاح‌های کشتار جمعی شوند. در گذر زمان، دست‌کم چهار کشور، دانشمندانی را که روی ۹ برنامه ملی هسته‌ای فعالیت می‌کردند، مورد هدف قرار داده‌اند. طبق اسنادی که این دو محقق آمریکایی به دست آورده‌اند، آمریکا و رژیم صهیونیستی بیشترین حملات را علیه دانشمندان هسته‌ای انجام داده‌اند و انگلیس و شوروی در رده‌های سوم و چهارم چنین حملاتی قرار گرفته‌اند. در این میان، دانشمندانی که برای کشورهایی چون مصر، ایران و عراق به تحقیق و پژوهش در حوزه برنامه‌های هسته‌ای می‌پرداختند، از سال ۱۹۵۰ میلادی با بیشترین حملات ترور مواجه بوده‌اند. از سال ۲۰۰۷ و پیش از عملیات رژیم صهیونیستی ۱۰ دانشمند ایرانی دیگر با برنامه‌های هسته‌ای در حملات به شهادت رسیده‌اند. سایر کشورها نیز در سال‌های بعد مورد هدف حملات قرار گرفتند؛ به عنوان مثال، موساد به عنوان سرویس هوشمند رژیم صهیونیستی در سال ۱۹۸۰ میلادی، منزل و شرکت «ماریو فیوریلی»، مهندس ایتالیایی را بمباران کردند. در این میان، هشدارهایی نیز به اروپایی‌هایی داده شد که در پروژه هسته‌ای عراق مشارکت داشتند. طبق این داده‌ها، بین سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۲۵،

شمار دانشمندان هسته‌ای ترورشده بین سال‌های ۲۰۲۵-۲۰۰۷

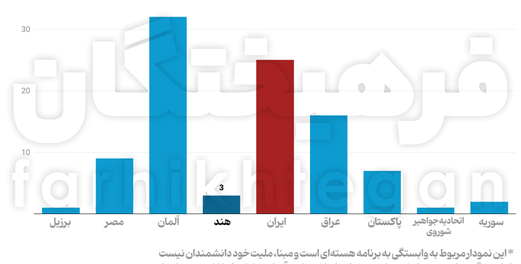

*این نمودار مربوط به وابستگی به برنامه هسته‌ای است و مبنا، ملیت خود دانشمندان نیست
*طی جنگ جهانی دوم، دانشمندان هسته‌ای بازداشت‌شده آلمانی بخشی از تلاش هسته‌ای نازی بود

ایران با ۲۵ دانشمند ترور شده، بالاترین تعداد دانشمندان ترور شده ماملیت عراق را در دنیا از آن خود کرده است.

ترور دانشمندان هدف استراتژیک دیرینه صهیونیست‌ها

این دو محقق در ادامه اشاره کرده‌اند که اگر به تاریخ نگاهی بیندازیم، به وضوح شاهد این واقعیت خواهیم بود که برنامه‌های هسته‌ای ایران که مورد حمله رژیم صهیونیستی قرار گرفته‌اند، موضوعی پنهان نبوده است. در پس این حملات، هدف نخست و زیران متوالی رژیم صهیونیستی ادعای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای نهفته است. کارشناسان از اواسط سال ۲۰۲۴، به دلیل پویایی‌های منطقه‌ای و توسعه فناوری هسته‌ای ایران، نسبت به افزایش احتمال تجاوز نظامی صهیونیست‌ها هشدار داده بودند. در آن زمان، موازنه قدرت در خاورمیانه به طور چشمگیری تغییر کرده بود. رژیم صهیونیستی به طور سیستماتیک، رهبری حماس و حزب‌الله را مورد هدف قرار داد و مهره‌های کلیدی این دو را به شهادت رساند. سپس، سقوط دولت بشار اسد در سوریه، یکی دیگر از متحدان دیرینه ایران را نیز از میان برداشت. صهیونیست‌ها به خیال خود، این کوه تغییر کردند که این تحولات در کنار یکدیگر توانسته‌اند ایران را به طور قابل توجهی تضعیف و این کشور را در برابر حملات خارجی آسیب‌پذیر کند.

چوب لای چرخ پیشرفت کشور

در ماه‌های منتهی به حمله اخیر رژیم صهیونیستی، ایران ظرفیت تولید هسته‌ای خود را گسترش داد و از غنی‌سازی اورانیوم ۶۰ درصد هم فراتر رفت و همین امر، ابرقدرت‌های جهان را بر آن داشت که با تصور این که ایران تا دستیابی به مواد درجه تسلیحاتی تنها چند گام فاصله دارد، تلاش کردند با هر بهانه‌ای مانع از پیشرفت ایران در زمینه هسته‌ای شوند که یکی از این گام‌ها، ترور علمی و دانشمندان هسته‌ای با هدف متوقف کردن ایران در این مسیر بود. به لحاظ تاریخی، کشورهایی چون رژیم صهیونیستی پیش‌تر به طور مخفیانه، دانشمندان هسته‌ای را ترور می‌کردند اما این بار، صهیونیست‌ها در حمله اخیر خود به ایران، چند دانشمند هسته‌ای کشور را آشکارا به شهادت رساند و حتی پس از حادثه، با وقاحت تمام، مسئولیت حملات را نیز عهده‌دار شد. علاوه بر این، اگرچه استفاده یک کشور از ابزارهای متعدد ضدتکثیر فناوری هسته‌ای علیه یک دشمن در گذر زمان، موضوع جدیدی نیست اما اینکه رژیم صهیونیستی همزمان از نیروی نظامی پیشگیرانه علیه زیرساخت‌ها و هدف قرار دادن دانشمندان استفاده می‌کند، غیرمعمول است.

منطق صهیونی از تعقیب و ترور دانشمندان

این دو محقق آمریکایی در کنار داده‌هایی که جمع‌آوری کرده‌اند، سؤالی را مطرح می‌کنند مبنی بر اینکه رژیم صهیونیستی چرا دانشمندان هسته‌ای را هدف قرار می‌دهد؟ و در ادامه نیز به این سؤال پاسخ می‌دهند. به گفته آن‌ها، در سیاست خارجی، اگر یک کشور بخواهد از دستیابی کشور دیگر به سلاح‌های هسته‌ای جلوگیری کند، ابزارهای متعددی در دسترس است. در کنار هدف قرار دادن دانشمندان، تحریم‌ها، دیپلماسی، حملات سایبری و نیروهای نظامی برای سنگ‌اندازی در مسیر پیشرفت آن کشور قابل استفاده هستند. هدف قرار دادن دانشمندان ممکن است تحضصص علمی حیاتی یک کشور را از بین ببرد و هزینه‌هایی را به آن کشور تحمیل کند که ساخت سلاح‌های هسته‌ای را دشوارتر کند اما نمی‌تواند آن‌ها را از دستیابی به هدف نهایی خود بازدارد. این شاید تصور کشورهایی چون آمریکا و رژیم صهیونیستی باشد که ترور دانشمندان و هدف قرار دادن متخصصان ممکن است تلاش‌های یک کشور را تضعیف کرده و آن را از ادامه توسعه فعالیت‌های هسته‌ای باز دارد و همچنین به دیگران خطرات حمایت از توسعه سلاح‌های هسته‌ای را گوشزد کند. بنابراین، کشورهایی که دانشمندان هسته‌ای را هدف قرار می‌دهند، بر این باورند که انجام این کار، راه مؤثری برای تضعیف برنامه‌های هسته‌ای دشمن به شمار می‌رود. اما این امر حداقل در مورد ایران صدق نمی‌کند و اراده دانشمندان را در دستیابی بیشتر به این تسلیحات دوچندان می‌کند.

به رغم تمرکز صهیونیست‌ها روی دانشمندان به عنوان منابع دانش حیاتی برای پیشبرد یک کشور، ممکن است هزاران نفر دیگر در داخل ایران هم مشغول به کار باشند تا اثربخشی هدف قرار دادن آن‌ها را زیر سؤال می‌برد. با این اوصاف، نگرانی‌های قانونی، اخلاقی و معنوی در مورد هدف قرار دادن دانشمندان همچنان وجود دارد. درنتیجه، پروژه هدف‌گیری دانشمندان، ممکن است حمایت داخلی از دولت را تقویت کند که می‌تواند تلاش‌ها را برای توسعه هسته‌ای دوچندان کند.

حذف دانشمندان از تونس و مصر تا عراق و سوریه

خبرگزاری «آناتولی» ترکیه در گزارشی که در سال ۲۰۱۷ منتشر کرده بود، به موضوع ترور دانشمندان مسلمان توسط موساد پرداخته بود. در این گزارش آمده است که در خلال ترور یک مهندس هواورزی اهل تونس در سال ۲۰۱۶ به اتهام ارتباط با حماس، انگشت اتهام به سمت موساد گرفته شد. محمد الزواری در دسامبر همان سال در منزلش در جنوب شرقی «صفاقس» تونس به ضرب گلوله کشته شد. حماس که گروه موساد را در این امر مقصر می‌دانست، اعلام کرد که این مهندس تونسی، در برنامه پهپادی این گروه فعالیت می‌کرد. پیش‌تر هم در سال ۱۹۶۷، یک دانشمند هسته‌ای مصری به نام «سمیر نجیب» در یک سانحه خودرو در آمریکا جان باخت. از قرار معلوم او که قرار بود برای کمک به برنامه هسته‌ای مصر در جنگ با رژیم صهیونیستی به کشورش بازگردد، «یحیی المشد»، یکی دیگر از دانشمندان هسته‌ای مصر بود که در رأس برنامه هسته‌ای عراق فعالیت می‌کرد. او در سال ۱۹۸۰ در اتاقش در هتلی در پاریس کشته شد. در سال ۱۹۹۱ هم یک متخصص فیزیک مواد به نام «حسن رمال» به طور مرموزی در فرانسه کشته شد. این تنها نمونه‌هایی از شهادت محققان و دانشمندان مسلمان از کشورهای مختلفی چون تونس و مصر است و شمار دیگری نیز در اردن، عراق و سوریه ترور شدند.

موساد چگونه هسته‌ای را در عراق تحمل نکرد؟

تحلیل‌ها نشان می‌دهد به شهادت رساندن دانشمندان مسلمان نوعی تاکتیک صهیونیستی به شمار می‌رود که با هدف جلوگیری از دستیابی کشورهای مسلمان به دانش فناورانه و هسته‌ای در دستورکار قرار می‌گیرد. رژیم صهیونیستی شاهد پیشرفت مسلمانان در تولید ابزارهای فناورانه‌ای است که صهیونیست‌ها، خود را نسبت به این فناوری‌ها در معرض خطر می‌بینند. به عبارتی، رژیم صهیونیستی نمی‌خواهد مسلمانان در این حوزه‌ها پیشرفتی داشته باشند از این رو، سال‌هاست دانشمندان و به ویژه فعالان حوزه‌های هسته‌ای را از کشورهای مصر، عراق، ایران، پاکستان و... مورد هدف ترور خود قرار داده است. تحلیلگران ترکیه‌ای آناتولی، در این گزارش به تخریب راکتور هسته‌ای عراق در حملات هوایی صهیونیست‌ها اشاره کردند که یکی از تلاش‌های این رژیم غاصب برای عقب نگه داشتن مسلمانان از پیشرفت در حوزه‌های هسته‌ای به شمار می‌رود. هواپیماهای جنگی رژیم صهیونیستی در اواسط سال ۱۹۸۱، یک راکتور هسته‌ای ساخته شده توسط عراق در جنوب شرقی بغداد را مورد هجوم خود قرار دادند. باوجوداین، رژیم صهیونیستی، هیچ یک از اتهامات وارده نسبت به ترور و تخریب راکتورهای هسته‌ای را نپذیرفت تا از این طریق، وجهه بین‌المللی خود را متزلزل نکند. یکی از نویسندگان سوئدی که اصل و نسبی سوریه‌ای دارد نیز دیدگاه مشابهی را ارائه می‌دهد به گونه‌ای که معتقد است هدف موساد در نقش قاتل دانشمندان مسلمان، جلوگیری از پیشرفت تحقیقات علمی در کشورهای مسلمان است. آن‌ها هر مسلمان تأثیرگذاری را که بتواند باعث پیشرفت کشور در هر کدام از حوزه‌های علمی شود، مورد هدف خود قرار می‌دهند.

حذف ۵۳۰ دانشمند در جریان حمله به عراق

«الجزیره» در مقاله‌ای که در سال ۲۰۰۶ منتشر کرده، به وضوح به شمار قابل توجه دانشمندان عراقی ترور شده از سوی رژیم صهیونیستی اشاره می‌کند. این خبرگزاری معتقد است که آژانس جاسوسی رژیم صهیونیستی، موساد در مشارکت با نیروهای اشغالگر آمریکایی، دست‌کم ۵۳۰ دانشمند و استاد دانشگاه عراقی را به شهادت رسانده است. از قرار معلوم، صهیونیست‌ها از آوریل ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶، شمار قابل توجهی از دانشمندان عراقی را ترور کرده‌اند که شامل حدود ۳۵۰ دانشمند عراقی و بیش از ۲۰۰ استاد دانشگاه و شخصیت دانشگاهی می‌شود. این ترورها با هدف نابودی فعالیت‌های هسته‌ای عراق و دانشمندان زیست‌شناسی صورت گرفته است. به نظر می‌رسد این ترورها بعد از ناکامی آمریکا در متقاعد کردن این دانشمندان و استادان دانشگاه برای همکاری با آمریکا انجام شده است. در این میان، برخی از دانشمندان عراقی به اجبار در مراکز تحقیقاتی آمریکا مشغول به کار شده بودند؛ باوجوداین، اکثریت آن‌ها از همکاری در حوزه‌های خاص برای آمریکا و سایر کشورها سر باز زدند. آمارها نشان می‌دهد از بین استادان و دانشگاهیان عراقی که بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶ ترور شدند، ۶۲ درصد دارای مدرک دکتری، ۱۷ درصد مدرک پزشکی، ۴ درصد مدرک ارشد و یک درصد مدرک کارشناسی داشته‌اند. بیشتر دانشمندان و استادان دانشگاهی عراقی که در این سال‌ها ترور شدند در رشته‌های مختلفی تحصیل می‌کردند به طوری که ۳۱ درصد در حوزه علوم، ۲۳ درصد در حوزه پزشکی، ۲۱ درصد علوم انسانی و ۱۲ درصد در علوم اجتماعی تحصیل کرده بودند.

دانشمندان سوری هدف حملات هوایی رژیم صهیونیستی

«واشنگتن پست» در گزارشی که در سال ۲۰۱۸ در مورد ترور دانشمند موشکی سوریه منتشر کرده بود، اشاره کرد که سوریه، رژیم صهیونیستی را به ترور دانشمند برتر موشکی خود متهم کرد. «عزیز اسبر»، مدیر پژوهشی مرکز تحقیق و مطالعات علمی سوریه بود که حدود ۸ سال پیش با انفجار دستگاهی در داخل خودرو جان خود را از دست داد. از قرار معلوم، او در دو اقدام ترور قبلی جان سالم به در برده بود اما آخرین تلاش موساد برای از بین بردن این دانشمند سوری که با سیستم‌های دفاعی سوریه همکاری می‌کرد، موفقیت‌آمیز بود. رژیم صهیونیستی از سال ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۸ بیش از ۱۰۰ حمله هوایی به سمت سوریه انجام داده بود. همان گونه که صهیونیست‌ها سال‌هاست ایران را به ساخت سلاح‌های هسته‌ای و کشتار جمعی متهم می‌کنند، سال‌ها بود مرکز تحقیق و مطالعات علمی سوریه را نیز به ساخت سلاح‌های کشتار جمعی متهم می‌کرد که شامل سلاح‌های شیمیایی و بیولوژیکی می‌شد و همین امر، تلاش‌های بین‌المللی را برای نابودی محققان و دانشمندان سوریه‌ای به دنبال داشت. در آن زمان، یک شعبه از این مرکز در خارج از دمشق در میان اهداف حملات آمریکا در برابر سوریه قرار داشت و سازمان خاورزاده‌ای آمریکا، تحریم‌هایی را از سال ۲۰۰۵ به این مرکز وضع کرد. توسعه موشکی سوریه یکی دیگر از نگرانی‌های رژیم صهیونیستی در آن سال‌ها بود و در ادامه از نفوذ ایران در این توسعه موشکی هراس داشت.

دو دهه ترور دانشمندان هسته‌ای ایران

تاریخچه ترور دانشمندان هسته‌ای ایرانی که غالباً با کمک بمب‌های مغناطیسی و به گلوله بستن همراه بوده، به دی‌ماه ۱۳۸۵ برمی‌گردد؛ زمانی که نخستین دانشمند هسته‌ای ایران یعنی اردشیر حسین‌پور به دست موساد به شهادت رسید. او که دانشمند فیزیک هسته‌ای و مدرس دانشگاه شیراز و دانشگاه فنی مالک‌اشتر به شمار می‌رفت، جزء اولین اهداف ترور رژیم صهیونیستی بوده که نشان‌دهنده نقش آن در پیشرفت برنامه هسته‌ای کشور است. فردی که از او به‌عنوان یکی از طراحان سانتریفیوژ یاد می‌شود، در حالی که روی فعالیت‌های پژوهشی حوزه الکترومغناطیس فعالیت می‌کرد، توسط عوامل موساد در ۴۴ سالگی به شهادت رسید. اما موضوع قابل توجه درباره شهادت او، این است که عوامل موساد شهید حسین‌پور را از طریق مسمومیت با رادیواکتیو به شهادت رساندند. فردی که پژوهشگر و عضو هیئت‌علمی دانشگاه شیراز و دانشگاه مالک‌اشتر شاهین‌شهر به حساب می‌آمد و استاد راهنمای تعدادی از دانشجویان دوره ارشد را در حوزه تخصصی خود بود، او در سال ۸۵ برگزیده جشنواره شهید به حساب می‌آمد و شد و توانست در عرصه بین‌المللی نیز برگزیده فدراسیون سوند و انجمن معترعان FAI شود. واقعیت غیرقابل‌کتمان آن است که اواخر دهه ۸۰ را باید شروع ترورهای نخبگان ایرانی در عرصه هسته‌ای قلمداد کرد؛ چراکه تنها بعد از گذشته سه سال از ترور اردشیر حسین‌پور، رسانه‌ها از شهادت مسعود علی محمدی، استاد ۵۰ ساله فیزیک دانشگاه تهران خبر دادند. فردی که در کارنامه‌اش تحقیقات در حوزه فیزیک و کوانتوم به چشم می‌خورد و به دلیل تخصصش در حوزه ذرات بنیادی، یکی از چهره‌های تأثیرگذار در حوزه توسعه برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران به شمار می‌رود؛ دانشمندی که ۲۲ دی ۱۳۸۸ به دلیل انفجار بمب کارگذاشته شده در خودروی شخصی‌اش به شهادت رسید.

زمستان سخت ۸۹ مجید شهریاری ترور شد

۱۱ ماه بعد از ترور مسعود علی محمدی، باز دیگر عوامل موساد دست به کار شدند تا به زعم خود با ترور دانشمندان ایرانی، جلوی توسعه فناوری‌های این حوزه در ایران را بگیرند. این بار رژیم صهیونیستی مجید شهریاری، از اساتید مهندسی هسته‌ای دانشگاه شهید بهشتی و یکی دیگر از مهره‌های کلیدی برنامه‌های هسته‌ای ایران را در ۴۳ سالگی به شهادت رساندند. او که دکترای فیزیک ذرات داشت، جزء طراحان توربک ساخت نسل جدید راکتورهای هسته‌ای ایران به حساب می‌آمد. البته این همه توانایی علمی شهریاری نبود؛ چراکه از او به‌عنوان یکی از کارشناسان ارشد مقابله با کرم رایانه‌ای استاکس‌نت که در سال ۱۳۸۸ با حمله به تأسیسات هسته‌ای نطنز، باعث آلودگی تجهیزات این نیروگاه شده بود نیز یاد می‌شود. شهید شهریاری در نهایت آذرماه ۱۳۸۹ به‌وسیله بمبی که توسط یک موتورسیکلت در بزرگراه ارتش به خودروی شخصی او متصل شد، توسط رژیم صهیونیستی به شهادت رسید.

ترور ناموفق فریدون عباسی

همزمان با ترور شهید شهریاری، فریدون عباسی‌دوانی که جزء اساتید هسته‌ای دانشگاه شیراز، فردوسی مشهد و صنعتی امیرکبیر بود در دولت احمدی‌نژاد به‌عنوان رئیس سازمان انرژی اتمی منصوب شده بود در آذرماه ۱۳۸۹ در خیابان دانشجوی تهران به همان شیوه جسباندن بمب به خودرو شخصی، مورد سوءقصد قرار گرفت که خوشبختانه موساد در ترور او در آن بهره ناکام بود. تروری که باعث شد از او به‌عنوان جانباز هسته‌ای ایران شود. هرچند در نهایت او نیز در ۲۳ خردادماه امسال در حمله رژیم صهیونیستی به شهادت رسید.

تداوم ترورها در سال ۹۰ رضایی‌نژاد به شهادت رسید

با وجود اینکه رژیم صهیونیستی در طول چهارسال، سه دانشمند هسته‌ای ایران را به شهادت رسانده بود، اما ماشین ترور این رژیم هیچ‌گاه متوقف نشد. به طوری که در مرداد سال ۱۳۹۰ و تنها به فاصله یک سال، داریوش رضایی‌نژاد در حالی که همراه با دخترش قصد ورود به خانه‌اش را با خودروی شخصی داشت، مورد هدف پنج گلوله قرار گرفت تا این‌گونه او مقابل فرزند خردسالش در ۳۵ سالگی به شهادت برسد.

دانشمندی که جزء برگزیدگان دکتری مهندسی برق در حوزه قدرت به شمار می‌رفت. او در طول حیات علمی خود توانست یک نوع مقاومت الکترونیکی را برای یک مولد ضربه با ولتاژ بالا بسازد و همچنین طراحی، ساخت و آزمایش یک سوئیچ انفجاری بسته‌شونده با کاربرد زیرساخت‌های هسته‌ای را هم انجام داده بود.

معاون بازرگانی سایت نطنز هدف بمب مغناطیسی موساد شد

شناسایی دانشمندان هسته‌ای کشور و ترور آن‌ها در طول دهه ۹۰ هم ادامه داشت. به طوری که این بار مصطفی احمدی‌روشن، دانشمندی که در ۳۲ سالگی خواب صهیونیست‌ها را نسبت به پیشرفت‌های هسته‌ای کشور آشفته کرد بود؛ در نهایت در دی ماه ۱۳۹۰ با همان شیوه ترور شهید شهریاری، یعنی چسباندن بمب مغناطیسی C4 به خودروی شخصی‌اش در خیابان گل‌نبی تهران به شهادت رسید؛ این‌گونه از سال ۸۶ تا ۹۰ در مجموع پنج دانشمند هسته‌ای کشورمان از سوی عوامل موساد در خیابان‌های پایتخت به شهادت برسند.

احمدی‌روشن، معاون بازرگانی سایت هسته‌ای نطنز، یکی از چهره‌های مؤثر در دور زدن تحریم‌ها و دستیابی ایران به تجهیزات مورد نیاز هسته‌ای بود؛ فردی که به دلیل تسلط بالایش به این حوزه، به‌عنوان مهره کلیدی در سربا نگه‌داشتن این سایت هسته‌ای شناخته می‌شد.

فخری‌زاده؛ آخرین شهید ترور موساد قبل از حمله به ایران

شهید محسن فخری‌زاده که آمریکایی‌ها از او به‌عنوان «صندوقچه اسرار» برنامه هسته‌ای ایران یاد می‌کردند، آخرین دانشمندی بود که در آذر سال ۱۳۹۹ در آبسرد دماوند به شهادت رسید. او که در آستانه ۶۰ سالگی شهید شد، نه‌تنها در حوزه هسته‌ای، بلکه در توسعه زیرساخت‌های نظامی و موشکی کشور هم نقش حیاتی ایفا کرد؛ فردی که در پروژه‌های مرتبط با توسعه فناوری‌های هسته‌ای صلح‌آمیز کشور مانند غنی‌سازی اورانیوم و ساخت سانتریفیوژهای پیشرفته تأثیرگذاری بالایی داشت. از سوی دیگر و در طول سال‌ها با شهیدان مجید شهریاری و مسعود علی‌محمدی همکاری‌های بسیاری داشت. البته این همه فعالیت‌های شهید فخری‌زاده نیست؛ چراکه از او یکی از شخصیت‌های مهم در توسعه سیستم‌های پیشرفته دفاعی و موشکی به حساب می‌رود. به‌طوری‌که در زمان شهادتش رئیس سازمان پژوهش و نوآوری دفاعی وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و معاون وزیر دفاع ایران بود. همین جایگاه نشان‌دهنده سهم بالای او در طراحی و توسعه سامانه‌های پیشرفته پدافندی و موشکی دارد. البته ورود شهید فخری‌زاده به حوزه پزشکی و تولید کت‌های تشخیصی و ساخت واکسن‌های بومی در دوران پاندمی کرونا را هم نمی‌توان از قلم انداخت. اقدامات او در دوران حیاتش در حوزه‌های مختلف علمی کشور دلیلی بود تا موساد به بهانه تلاش شهید فخری‌زاده برای رسیدن ایران به سلاح هسته‌ای، دست به ترور او از طریق به رگبار بستن خودروی شخصی فخری‌زاده در یکی از خیابان‌های آبسرد دماوند بزند.

ترور هفدمند دانشمندان هسته‌ای در تعرض رژیم صهیونیستی

ماشین صدنشینی رژیم صهیونیستی با وجود کشتار دانشمندان هسته‌ای در طول دهه‌های ۸۰، ۹۰ و ۱۲۰۰ آرام نگرفت و موساد با طرح‌ریزی عملیات ترور بسته خود و توسط عوامل خودفروخته داخلی، موفق شد در ۲۳ خردادماه و همزمان با آغاز جنگ تحمیلی دوم به مدت ۱۲ روز تعداد قابل‌توجهی از دانشمندان کشور را به شهادت برسانند؛ اقدامی که در حمله غافلگیرانه‌ای صورت گرفت و سران این رژیم با توسل دوباره به ترور، به باور خود تلاش کردند جلوی برنامه صلح‌آمیز هسته‌ای ایران را بگیرند. حمله‌ای که در روز ۲۳ خرداد باعث شهادت محمدمهدی طهرانچی، عبدالحمید مینوچهر، احمدرضا ذوالفقاری، سیدامیرحسین فقهی، اکبر مطلبی‌زاده و فریدون عباسی شد که از این میان به جزء اکبر مطلبی‌زاده، مابقی جزء اساتید دانشگاه شهید بهشتی‌اند. در این میان برخی شهدا مانند شهید احمدرضا ذوالفقاری و شهید طهرانچی به همراه همسران‌شان به شهادت رسیدند.

یک روز بعد نیز زمانه‌ای از به شهادت رسیدن سه دانشمند هسته‌ای دیگر کشور به نام‌های علی یکایی‌کریمی، منصور عسگری و سعید برجی خبر دادند. شهدایی که برخی رسانه‌ها آن‌ها را جزء دانشمندان دانشگاه صنعتی مالک‌اشتر معرفی کردهاند؛ اما فارغ از اینکه آن‌ها از کدام دانشگاه فارغ‌التحصیل و در کدام دانشگاه نیز تدریس می‌کردند، سطح بالای علمی آن‌ها اهمیت دارد؛ موضوعی که باعث شده این دانشمند